

anthropocentric philosophy of the priority of human rights and freedoms and to combine and realize the interests of public authorities: legislative, executive, local self-government; civil society institutions; business associations, the environment and thus harmonize social development processes. At the same time, good governance is understood as a generally accepted system of values regarding public domination and management, the process of systematic interaction of active participants (stakeholders) of public authorities and public administration.

The priority in the prospects of transformation of the constitutional and legal regulation of governance is a systematic update, modernization of the Constitution of Ukraine. Among the following prospects for the transformation of constitutional and legal regulation: updating the constitutional and sectoral legislation on the institutions of public power, public administration and governance in Ukraine.

The issues of subregional, district level of government, local self-government, public administration, executive power come to the forefront of the transformation of the territorial organization of power, territorial government in Ukraine. The process of transformation of territorial governance should be provided by appropriate financial and economic, organizational, personnel, legal mechanisms that accompany the decentralization of public power at the territorial level of its organization.

A significant milestone in the improvement and reform of municipal public power should be the new version of the Constitution of Ukraine on decentralization of power.

Conclusions. *Outlining the priorities for the transformation of the constitutional and legal regulation of governance in Ukraine is associated with a new paradigm of governance in Ukraine – the paradigm of good governance. Renewal of the Constitution, the process of constitutional and legal modernization are associated with the formation of an integrated system of public power, public administration, governance in Ukraine. In particular, this applies to the territorial organization of public authorities. Here it is expedient to talk about the preparation and discussion of draft laws on local executive bodies, on the basics of financial decentralization, on local self-government (new version), on the principles of local governance.*

Key words: *constitution, public authority, public administration, governance, good governance.*

DOI: 10.33663/0869-2491-2021-32-227-235

УДК 342.7

Т. А. КОСТЕЦЬКА,

кандидат юридичних наук, доцент,
старший науковий співробітник*

ORCID: 0000-0002-3841-4925

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ: ІНФОРМАЦІЙНІ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ АСПЕКТИ

Висвітлюються актуальні питання реалізації нового (другого) етапу реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Серед головних завдань цього етапу визначено чітко розмежування повноважень та функцій контролю різних рівнів управління, розвиток форм місцевої прямої демократії. Звертається увага на важливість інформаційного чинника децентралізації. Ефективність досліджуваних процесів залежить від стратегії національної інформаційної політики, впровадження її на місцях, здійснення інформаційної діяльності органів місцевого самоврядування. Розглядаються комунікативні взаємовідносини органів публічної влади, їх взаємодію з

* **Kostetska Tetiana**, Candidate of Juridical Sciences (Ph. D.), Docent, Senior Research Officer.

окремими інститутами громадянського суспільства з метою розширення прямої участі громадян у вирішенні питань як державного, так і місцевого значення.

Ключові слова: реформування влади, децентралізація, місцеве самоврядування, органи публічної влади, інформаційна політика, інформаційні взаємовідносини.

Костецкая Т. А. Актуальные вопросы децентрализации публичной власти в Украине: информационные и коммуникационные аспекты

Рассматриваются актуальные вопросы реализации нового (второго) этапа реформирования местного самоуправления и территориальной организации, среди главных задач которого лежит четкое разграничение полномочий и функций контроля разных уровней управления, развитие форм местной прямой демократии. Обращается внимание на значение информационного фактора децентрализации. Эффективность исследуемых процессов зависит от стратегии национальной информационной политики, внедрения ее на местах, осуществления информационной деятельности органов местного самоуправления. Рассматриваются коммуникативные взаимоотношения органов публичной власти, их взаимодействие с отдельными институтами гражданского общества с целью расширения прямого участия граждан в решении вопросов государственного и местного значения.

Ключевые слова: реформирование власти, децентрализация, местное самоуправление, органы публичной власти, информационная политика, информационные взаимоотношения.

Kostetska Tetiana. Current problems of decentralization of public power in Ukraine: the information and communication aspects

The topical issues of implementation of the new (second) stage of reforming local self-government and territorial organization of power are covered, among the main tasks of which is a clear delineation of powers and functions of control of government different levels, the development of forms of local direct democracy. Attention is paid to the importance of the information factor of decentralization. The effectiveness of the researched processes depends on the strategy of the national information policy, its implementation on the ground, the implementation of information activities of local governments. The communicative relations of public authorities, their interaction with individual institutions of civil society in order to expand the direct participation of citizens in addressing issues of both state and local importance are considered.

Key words: government reform, decentralization, local self-government, public authorities, information policy, information relations.

Постановка проблеми. Процеси децентралізації, які розпочато 2014 р. з прийняттям Концепції реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, на сьогодні перебувають на новому етапі. План заходів з реалізації нового етапу реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні на 2019–2021 рр. затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. (№ 77)¹, із подальшими змінами².

Уряд визначив підтримку реформи децентралізації одним із пріоритетних завдань, що сприятиме здійсненню публічної влади, розвитку місцевого самоврядування. Державна політика України у сфері місцевого самоврядування відповідно до міжнародно-правових стандартів має бути спрямована на інтереси місцевих жителів, територіальних громад, передачу від органів державної влади органам місцевого самоврядування значної частини повноважень, ресурсів і відповідальності.

Зокрема, аналізуючи підсумки впровадження першого етапу реформи децентралізації, фахівці наголошують, що вона формує нової якості зв'язки між регіо-

нами внаслідок вбудовування в систему адміністративно-територіального устрою нових одиниць – об'єднаних територіальних громад, що по-новому визначають координацію та підпорядкованість суб'єктів адміністративного устрою. Цінність цих процесів, за обґрунтуванням, проявляється ще й у тому, що, незважаючи на тимчасову окупацію території нашої країни та порушення господарського простору, вививання ресурсів та загальне розбалансування ресурсної бази, «пробуксовування» реформ в інших сферах, макроекономічну нестабільність та заслабкі паростки економічного зростання, реформування управління на місцевому рівні все ж позитивно впливає на соціально-економічне становище громад³.

Водночас на нинішньому етапі все ще не досягнуто запланованих результатів впровадження децентралізації та реформи системи державного управління, а саме, зокрема, створення ефективної, прозорої, відкритої та гнучкої структури публічної адміністрації із застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій (е-урядування), здатної виробляти і реалізовувати цілісну державну політику, спрямовану на суспільний сталий розвиток і адекватне реагування на внутрішні та зовнішні виклики⁴.

Як свідчить практика, засади діяльності органів публічної влади у сфері впровадження та використання можливостей електронних комунікацій є застарілими, неефективними, не відповідають вимогам сьогодення. Наслідком цього є унеможливлення якісних різноманітних інформаційних послуг і нерівномірне забезпечення доступу громадян, місцевих жителів до інформаційних ресурсів регіонів, структурних підрозділів місцевих адміністрацій, органів місцевого самоврядування («цифрова нерівність»), тобто до гарантованої законодавством публічної інформації, повільне зростання рівня їхньої комп'ютерної грамотності тощо.

Як зазначається, наприклад, розв'язання існуючих проблем ускладнюються внаслідок правового та інституційного характеру регіональної складової, а також неузгодженості реформ у різних сферах з реформуванням системи місцевого самоврядування та адміністративно-територіального устрою держави⁵.

З іншого боку, в Україні триває процес розбудови громадянського суспільства, який зумовлює нові вимоги щодо якійсної, реальної співпраці громадськості з органами публічної влади, і, за словами аналітиків, підкріплені практикою сучасного стану державотворення, йде доволі повільно.

Ці питання набувають якісно нового звучання у контексті пошуку ефективних шляхів і суттєвих форм та методів, якісних механізмів у вирішенні завдань і проблем, що стоять перед органами публічної влади в сучасних умовах прийняття зважених владно-управлінських рішень, впровадження інституцій демократичної участі громадян у прийнятті рішень, що зачіпають їх інтереси, контролю громадянського суспільства за діяльністю відповідних органів з метою підвищення їх відповідальності за результати прийнятих рішень тощо.

Такими можна назвати чинники, що підвищують значущість і практичну доцільність теоретико-прикладних досліджень окресленої різновекторної проблематики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, присвячених висвітленню різних аспектів порушених питань, свідчить, що вони є предметом обговорення широкого кола правників, політологів, політиків, практиків і набули особливої гостроти, в тому числі стали на порядку денному науково-практичних конференцій, «круглих столів» тощо.

Розгляд найрізноманітніших теоретико-правових проблем реформування публічної влади на місцях, розбудови національного громадянського, що априорі є інформаційним суспільством⁶, значення, ролі в цих процесах інформаційно-комунікаційних технологій як організаційної основи побудови українського інформаційного громадянського суспільства, став темою чималої кількості фундаментальних і прикладних праць як вітчизняних, так і зарубіжних дослідників. Теоретико-методологічною основою цієї роботи стали сучасні наукові добробки, зокрема, О. Баранова, О. Батанова, К. Белякова, А. Берези, І. Березовської, В. Горбуліна, О. Зернецької, А. Колодія, І. Кресіної, П. Любченка, Г. Почепцова, В. Серьогіна, О. Скрипнюка, Т. Слінько, І. Сопілко, Ю. Шемшученка та ін.

Проте доктринально і методологічно цю проблематику не можна вважати висчерпаною⁷. Її актуальність визначається не тільки вищеведеними чинниками, а й об'єктивними постійними динамічними інформаційними процесами, що відбуваються в українському суспільстві на теперішній час, у глобальному інформаційному просторі.

Зокрема, так звана демократія участі, про що вже йшлося, практично неможлива для здійснення без використання інформаційно-комунікаційних технологій. Їх впровадження органами публічної влади зумовлює нову якість основних засад функціонування суспільних відносин, формування розвинутого громадянського суспільства. Актуальною на сьогодні все ще залишається мета Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 рр., а саме «створення сприятливих умов для розвитку громадянського суспільства, налагодження ефективної взаємодії громадськості з органами державної влади, органами місцевого самоврядування на засадах партнерства, забезпечення додаткових можливостей для реалізації та захисту прав і свобод людини і громадянина, задоволення суспільних інтересів з використанням різноманітних форм демократії участі, громадської ініціативи та самоорганізації»⁸.

У контексті існуючої потреби для вітчизняної практики можливо оцінювати різні моделі, форми взаємодії, взаємозв'язку інститутів держави і громадянського суспільства, в тому числі й комунікативні. Отже, актуальності набувають подальші теоретико-прикладні комплексні дослідження стану, перспектив розвитку та розробки ефективних механізмів відповідних процесів, зокрема, здійснення інформаційної стратегії органів публічної влади відповідно до міжнародно-правової практики.

Метою цієї статті є висвітлення окремих конституційно-правових аспектів ролі і значення інформаційно-комунікаційної складової процесів реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади: реалізації інформаційної політики на місцевому рівні, формування дієвого механізму відкритого характеру діяльності органів публічної влади, розвитку форм прямої демократичної участі громадян у вирішенні питань місцевого значення як необхідної умови реальної децентралізації.

Основні результати дослідження. Практична реалізація реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади на засадах децентралізації в Україні спрямована загалом на розв'язання суспільних проблем із максимальним наближенням держави до інтересів, потреб місцевого населення, територіальної громади, ефективне вирішення питань місцевого значення.

Оскільки заявлена тематика потребує багатовекторного предметного аналізу, що виходить за межі цієї роботи, визначимо декілька напрямів, що є, на

нашу думку, запорукою втілення накреслених стратегічних. Це, відповідно, 1) забезпечення відкритого характеру діяльності органів публічної влади, в тому числі прозорості та доступності місцевих органів влади, із застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій, що потребує якісно нових підходів до розуміння стратегії національної інформаційної політики, впровадження її на місцях, контролю за здійсненням, правових механізмів регулювання відповідних процесів; 2) цілеспрямована модернізація в заданому алгоритмі діяльності як уповноважених центральних органів державної влади, так і представницьких органів місцевого самоврядування як суб'єктів інформаційної політики, суб'єктів владних повноважень; запровадження інформаційних взаємовідносин, взаємообміну між радами, їх виконавчими органами, посадовими особами місцевого самоврядування, державними управлінськими органами та місцевими жителями (територіальною громадою), громадськістю.

Підвищується значення інформаційно-комунікаційної діяльності місцевих органів влади, її якості на основі впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, електронних комунікацій тощо. У такому розумінні ключовою проблемою є створення відкритого інформаційного середовища на муніципальному рівні. Складовою цього явища є законодавчо передбачена відкритість органів місцевого самоврядування, необхідна для досягнення взаємодії між місцевим населенням, територіальною громадою та місцевою владою на принципах довіри, порозуміння і ділового партнерства, як для розвитку інститутів громадянського суспільства, так і налагодження якісного реального місцевого самоврядування.

Підкреслимо значення, зокрема, територіальних громад та їх самоорганізованих структур, їх дієздатності в сучасних умовах, відомий вчений О.Батанов визначає самоврядний процес не лише як форму функціонування територіальної громади, а й як неодмінну умову організації та функціонування громадянського суспільства як вид демократичного, а отже, й політичного процесу, що за своєю суттю є прикладом самостійного здійснення влади місцевою спільнотою⁹.

Інформаційна політика на місцевому рівні здійснюється на основі доволі розгалуженого вітчизняного інформаційного законодавства України. Базується на встановлених чинним законодавством, зокрема, конституційних положеннях щодо права кожного на інформацію, свободи думки, слова і переконань та інших, на визначених основних напрямках державної інформаційної політики; основних принципах інформаційних відносин, серед яких відкритість, обов'язок суб'єктів владних повноважень інформувати громадськість та засоби масової інформації про свою діяльність і прийняті рішення та ін.

Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» (чинна редакція від 30.12.2020 р.)¹⁰ як основні принципи місцевого самоврядування закріплені гласність, підзвітність та відповідальність перед територіальними громадами органів місцевого самоврядування та посадових осіб (ст.4 Закону). Встановлено ряд повноважень, що містять інформаційно-комунікаційну складову (заснування аудіовізуальних (електронних) засобів масової інформації відповідної ради, призначення і звільнення їх керівників; створення та забезпечення функціонування місцевих екологічних автоматизованих інформаційно-аналітичних систем, забезпечення доступу до екологічної інформації тощо). Передбачено різні форми прямої участі територіальних громад, місцевих жителів у здійсненні місцевого саморядування громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування.

Ці та інші положення нормативно-правових актів є засобами забезпечення відкритого характеру діяльності органів публічної влади, проведення інформування громадськості як обов'язкової функції, спрямованого на забезпечення прозорості процесів прийняття рішень. До загальних недоліків названого Закону, який на сьогодні з багатьох підстав потребує оновлення, модернізації, слід віднести несистемність, фрагментарність, непослідовність регулювання відповідних інформаційно-комунікаційних відносин, встановлення засад інформаційної діяльності органів, посадових осіб місцевого самоврядування

Однак слід констатувати, що численні норми вітчизняного законодавства не реалізуються, в тому числі й через відсутність ефективних механізмів їх здійснення, недостатнє впровадження та застосування новітніх інформаційно-комунікативних технологій у діяльності місцевих органів тощо.

Виходячи із сутності окреслених завдань, у загальному вигляді організаційні зусилля уповноважених суб'єктів мали б спрямовуватись, зокрема, на централізацію інформації, створення фонду відомостей (банку даних), які підлягають обов'язку доведенню до відома населення, цільове її призначення відповідної інформації; визначення їх оптимального обсягу для кожного виду інформаційних зв'язків. Зусиль потребує також визначення найоптимальнішого режиму використання форм і методів обробки самої інформації, її збір, накопичення, аналіз; розробку та впровадження механізму обговорення населенням проектів рішень, процедури врахування висловлених при цьому зауважень і пропозицій (наприклад, що стосується рішень у одній із важливих для забезпечення життєдіяльності місцевих жителів галузі раціонального використання природних ресурсів, охорони довкілля, екологічної безпеки тощо).

Слід звернути також увагу на роль засобів масової інформації у забезпеченні відкритого, прозорого характеру діяльності місцевих органів публічної влади, громадського контролю за їх діяльністю, налагодження інформаційних взаємовідносин.

Сучасні ЗМІ стають ефективним інструментом формування та розвитку громадянського суспільства як такого, процесів його самоорганізації і її формування. Право висвітлення і коментування всіх аспектів діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, подій державного життя в Україні ЗМІ гарантується Конституцією, іншими законами. Наприклад, все ще чинний на сьогодні спеціальний Закон України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» від 23 вересня 1997 р. № 539, за відсутності більш сучасного регламентування, встановлює організаційно механізм взаємовідносин між органами публічної влади та ЗМІ. Закон закріплює принцип всебічного і об'єктивного висвітлення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, їх обов'язок надавати ЗМІ повну інформацію про свою діяльність в установленому законом порядку, забезпечувати журналістам вільний доступ до відповідної інформації, за винятком передбачених законом випадків, не чинити на них будь-якого тиску і не втручатися у їх виробничий процес (преамбула, ст. 2 акта).

На сьогодні стали очевидними, зокрема, деякі негативні наслідки довготривалої ідеї, процесу, який відбувся відповідно до Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» від 24.12.2015 р.

№ 917-VIII, тобто роздержавлення ЗМІ, заснованих органами державної влади, іншими державними органами та органами місцевого самоврядування. Такими стали монополізація медіапростору; відсутність місцевої преси в багатьох невеликих населених пунктах, як наслідок реорганізації й залишення без фінансової підтримки названих ЗМІ, стан інформаційного вакууму, що унеможливує реалізацію права жителів – учасників територіальної громади – доступу до необхідної інформації місцевого значення, породжує не тільки помилкові стереотипи щодо їх функціонування, а й підтримує високий рівень громадської недовіри до влади.

Наведені позиції, певно, не вичерпують усіх заявлених аспектів здійснення інформаційно-комунікаційних процесів в умовах реформування публічної влади. Всебічне комплексне дослідження цієї проблематики не втрачає своєї актуальності.

Висновки. Діяльність суб'єктів інформаційної політики як загальнодержавного, так і місцевого або ж регіонального рівня потребує сучасного теоретико-правового осмислення, вдосконалення регулювання, нормативного забезпечення з метою створення у всіх напрямках сприятливих умов функціонування інформаційної сфери місцевого самоврядування як складової національного інформаційного суспільства загалом, упровадження принципів відкритості та підзвітності діяльності органів публічної влади, забезпечення прямої демократичної участі громадян у вирішенні питань як державного, так і місцевого значення.

Чинне законодавство не забезпечує системного комплексного врегулювання інформаційно-комунікаційних відносин в умовах реформування публічної влади і потребує оновлення. Загальною і давно обґрунтованою науковцями є проблема впровадження інформаційного законодавства, його систематизації. Ефективність інформаційної політики корелює з рівнем формування і розвитку узгодженої системи національного законодавства, її інтегрованості до міжнародно-правових стандартів.

У сучасних умовах поставленого на рівні держави завдання впровадження сучасних цифрових технологій у суспільний розвиток (цифровізації), внаслідок чого зростає вага відносин, пов'язаних з використанням електронних комунікацій, здійснення інформаційної політики на місцях в деяких випадках без чіткого розуміння її суті, стратегії, потребує модернізації, вдосконалення інформаційно-комунікаційна діяльність місцевих органів влади насамперед на основі впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

Слід додати, що є також усвідомлення того, що наявність так званого «цифрового розриву», «цифрової нерівності», пов'язаних із забезпеченням доступності інформаційно-комунікаційних систем для різних груп населення залежно від таких чинників, як рівень матеріального становища, місце проживання тощо, зумовлює, на нашу думку, проблематичність побудови на найближчу перспективу в українському суспільстві «держави в смартфоні».

1. URL: <http://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-planu-zahodiv-z-realizaciyi-novogo-etapu-reformuvannya-miscevogo-samovryaduvannya-ta-teritorialnoyi-organizaciyi-vladi-v-ukrayini-na-20192021-roki> (Дата звернення 26.01.2021). 2. Про внесення змін до плану заходів з реалізації нового етапу реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні на 2019–2021 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 05 лютого 2020 р. № 96-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-vnesennya-zmin-do-planu-zahodiv-z-realizaciyi-novogo-etapu-reformuvannya-miscevogo-samovryaduvannya-ta-teritorialnoyi-organizaciyi-vladi-v-ukrayini-na-20192021-roki> (Дата звернення: 26.01.2021). 3. Жаліло Я.А., Шевченко О.В., Романова В.В. та ін.

Децентралізація влади: порядок денний на середньострокову перспективу. Аналітична доповідь. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2019. 115 с. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2019-05/2019.pdf>

4. Стратегія сталого розвитку «Україна–2020», затверджена Указом Президента від 12.01.2015 р., № 5. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (Дата звернення: 26.01.2021).

5. Воротін В.С. Інституційні зміни та окремі механізми публічного управління та адміністрування на регіональному рівні в Україні. *Законодавчі аспекти модернізації механізмів публічного управління та адміністрування в Україні*. Сер.: Законодавчі аспекти державного управління та місцевого самоврядування. Вип. 3. заг. ред. О.Л. Копиленка, В.С. Воротіна. Київ: Інст. законодавства Верховної Ради України; Вид-во «Людмила»; 2019. 237 с. С. 19.

6. Див., напр., Костецька Т.А. Громадянське суспільство і інформаційне суспільство: концептуальні та нормативні аспекти взаємозв'язку. *Правова держава: щорічник наукових праць*. 2015. № 26. С. 210–219.

7. Про окремі аспекти досліджуваної проблематики див.: Костецька Т.А. Особливості реалізації державної інформаційної політики у сфері природокористування та охорони довкілля в умовах децентралізації влади. *Децентралізація влади в Україні та розвиток екологічних і природоресурсних правовідносин: монографія* відп. ред. Н.Р. Малишева. Харків: Право, 2019. 304 с. С. 171–196; Костецька Т.А. Про контроль в інформаційній сфері в контексті децентралізації влади. *Правова держава: щорічник наук. праць* Інституту держави і права імені В.М. Корецького. Вип. № 30. 2019. С. 138–147.

8. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки, затвердж. Указом Президента України від 26 лютого 2016 року № 68/2016 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/68/2016#Text> (Дата звернення: 06.02.2021).

9. Батанов О. Муниципально-правовий вимір ефективності функціонування громадянського суспільства в Україні. *Правові засади організації та здійснення публічної влади: зб. тез Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції* (Хмельницький, 23–30 квітня 2018 р.). Хмельницький: Хмельницький університет управління та права. 2018. 131 с. С. 7, 10.

10. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text> (Дата звернення: 30.01.2021).

References

1. URL: <http://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-planu-zahodiv-z-realizaciyi-novogo-etapu-reformuvannya-miscevogo-samovryaduvannya-ta-teritorialnoyi-organizaciyi-vladi-v-ukrayini-na-20192021-roki> (Accessed 26.01.2021). [ukr].
2. «Pro vnesennia zmin do planu zahodiv z realizatsii novoho etapu reformuvannya mistsevoho samovriaduvannya ta terytorialnoi orhanizatsii vlady v Ukraini na 2019–2021 roky: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 05 liutoho 2020 r. № 96-p. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-vnesennya-zmin-do-planu-zahodiv-z-realizaciyi-novogo-etapu-reformuvannya-miscevogo-samovryaduvannya-ta-teritorialnoyi-organizaciyi-vladi-v-ukrayini-na-20192021-roki> (Accessed 26.01.2021). [ukr].
3. Zhalilo Ya.A., Shevchenko O.V., Romanova V.V. ta in. (2019). Detsentralizatsiia vlady: poriadok denniy na serednostrokovu perspektyvu. *Analitychna dopovid*. Kyiv: Natsionalnyi instytut stratehichnykh doslidzhen. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2019-05/2019.pdf> [ukr].
4. Stratehiia staloho rozvytku «Ukraina–2020», zatverdzhena Ukazom Prezydenta vid 12.01.2015 r. № 5. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (Accessed 26.01.2021). [ukr].
5. Vorotin V.Ie. (2019). Instytutsiini zminy ta okremi mekhanizmy publicznego upravlinnia ta administruvannya na rehionalnomu rivni v Ukraini. *Zakonodavchi aspekty modernizatsii mekhanizmiv publicznego upravlinnia ta administruvannya v Ukraini*. Ser.: *Zakonodavchi aspekty derzhavnogo upravlinnia ta mistsevoho samovriaduvannya*. 3, 19. [ukr].
6. Dyu., napr., Kostetska TA. (2015). Hromadianske suspilstvo i informatsiine suspilstvo: kontseptualni ta normatyvni aspekty vzaiemozv'язku. *Pravova derzhava. Shchorichnyk naukovykh prats*. 26, 210–219. [ukr].
7. Pro okremi aspekty doslidzhuваної problematyky dyv.: Kostetska T.A. Osoblyvosti realizatsii derzhavnoi informatsiinoi polityky u sferi pryrodokorystuvannya ta ok-

horony dovkilla v umovakh detsentralizatsii vlady. *Detsentralizatsiia vlady v Ukraini ta rozvytok ekolohichnykh i pryrodoresursnykh pravovidnosyn*: monohrafiia. Vidp. red. N.R. Malysheva. Kharkiv: Pravo. 2019. 304 s. S. 171–196 ; Kostetska T.A. (2019). Pro kontrol v informatsiinii sferi v konteksti detsentralizatsii vlady. *Pravova derzhava. Shchorichnyk nauk. prats Instytutu derzhavy i prava imeni V.M. Koretskoho*. 30, 138–147. [ukr]. **8.** Natsionalna stratehiia spryiania rozvytku hromadianskoho suspilstva v Ukraini na 2016–2020 roky, zatverdzh. Ukazom Prezydenta Ukrainy vid 26 liutoho 2016 roku № 68/2016. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/68/2016#Text> (Accessed 06.02.2021). [ukr]. **9.** Batanov O. (2018). Munitsypalno-pravovyi vymir efektyvnosti funktsionuvannia hromadianskoho suspilstva v Ukraini. *Pravovi zasady orhanizatsii ta zdiisnennia publichnoi vlady: zbirnyk tez Vseukrainskoi naukovopraktychnoi internet-konferentsii* (Khmelnitskyi, 23–30 kvitnia 2018 r.). Khmelnitskyi. Khmelnitskyi universytet upravlinnia ta prava. 131, 7, 10. [uk]. **10.** URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 30.01.2021). [ukr].

Kostetska Tetiana. Current problems of decentralization of public power in Ukraine: the information and communication aspects

The topical issues of implementation of the new (second) stage of reforming local self-government and territorial organization of power are covered, among the main tasks of which is a clear delineation of powers and functions of control of government different levels, the development of forms of local direct democracy.

The problematic issues, the solution of which will determine the achievement of the planned results of the implementation of decentralization and public administration reform, are indicated. In particular, this is the task of creating an effective, transparent, open and public administration structure using the latest information and communication technologies (e-government).

The effectiveness of the researched processes depends on the strategy of the national information policy, its implementation on the ground, the implementation of information activities of local governments.

The creation of an open information environment at the municipal level is the key issue. The norms of the current legislation as a legal basis for the information policy at the local level implementation are analyzed. Its shortcomings and ways to improve are designated.

The communicative relations of public authorities, their interaction with individual institutions of civil society in order to expand the direct participation of citizens in addressing issues of both state and local importance are considered.

The role and significance of modern mass media in the researched processes are covered separately. Emphasis is placed on the expediency of improving, modernizing the information activities of local governments, including in relations with the media.

Key words: government reform, decentralization, local self-government, public authorities, information policy, information relations.